

ЕКСКУРСІЇ КРАЇНОЮ НУБІП

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ



ННІ неперервної освіти і туризму

Кафедра готельно-ресторанної справи та туризму

План екскурсійного пулу:

1. Оглядова екскурсія «Країна НУБІП».
2. Історія та сучасність (корпус № 4).
3. Екскурсія корпусом № 3: музей історії НУБІП України, Гербова зала, «Червона» актова зала, «Блакитна» та «Зелена» зали.
4. Ботанічний сад НУБІП – перлина садово-паркового мистецтва міста Києва.
5. Алея Слави – вшанування видатних науковців, фундаторів аграрної освіти і науки.
6. Музей ґрунтів ім. проф. М.М. Годліна.
7. Музей лісових звірів та птахів ім. проф. О.О. Салганського.
8. Музей Анатомії НУБІП України (корпус № 12, факультет ветеринарної медицини).
9. ННІ лісового і садово-паркового господарства (корпус № 1), лабораторія водних біоресурсів та аквакультур.
10. Кафедра бджільництва.
11. Лабораторія конярства.
12. Будівлі Національного університету біоресурсів і природокористування України – високохудожнє творіння архітектора Д. Дяченко.
13. Екскурсія корпусом № 10.

1. Оглядова екскурсія «Країна НУБіП»

Унікальність сучасного університетського кампусу НУБіП полягає у тому, що він знаходиться у Голосіївській лісопарковій зоні – природній перлині столиці України.



Центральний корпус



Університет відомий світовій науковій спільноті талановитими вченими, які є генераторами нових ідей і натхненниками молоді.

Університет є закладом дослідницького типу в якому на базі 3-х навчально-наукових інститутів і 13-ти факультетів проводиться освітня, науково-дослідна, навчально-виробнича, інформаційно-консультаційна діяльність.



Під час екскурсії Ви дізнаєтесь:

- про історію аграрної науки та освіти, історичні цінності та культуру минулого;
- про архітектурні споруди університету межі ХХ-ХХІ віків;
- про видатних вчених і їх внесок у розвиток аграрної освіти і науки;
- про зразки геологічних порід і мінералів, моноліти ґрунтів України та інших регіонів, експозицію цінних цілинних ґрунтів з біосферних заповідників України;
- про колекцію лісових звірів та птахів, занесених до різноманітних «червоних» списків, різноманітність фауни, природних зон та біотопів України;
- про красу та неповторність дивовижної природи Ботанічного саду, цінних листяних і хвойних дерев, міфологічних скульптур, вирізьблених з дерева лісових жителів.



2. Історія та сучасність (корпус № 4)

Ласкаво просимо до корпусу № 4 НУБіП, найбільшого корпусу університету, в якому розміщені факультети та кафедри, що здійснюють підготовку з різних галузей знань, пов'язаних із біоресурсами та природокористуванням.

У лабораторіях проводяться різноманітні дослідження щодо збереження та примноження кількості біоресурсів: ґрунтів, водних ресурсів, рослин і тварин. Окрім дослідницьких лабораторій, на третьому поверсі є спортивна зала, де можна займатися різними видами спорту та підтримувати своє здоров'я. На четвертому поверсі розташована студентська майстерня, в якій можна займатися різними видами ремесл: вишивання, малювання, кераміка та інші види ручної роботи. Проводяться різноманітні курси та майстер-класи, що дозволяють студентам поглиблювати свої знання та навички в обраних галузях. Крім того, корпус розташований на території парку, що дозволяє студентам і працівникам насолоджуватися природою та свіжим повітрям.



3. Екскурсія корпус № 3: Вас очікує відвідування: музею історії НУБіП України, Гербової зали, «Червоної» актовий, «Блакитної» і «Зеленої» залів.



Історія створення корпусу №3 – це визначальна сторінка в історії НУБіП. У 30-ті роки ХХ ст. аж до 1941 року він був головним корпусом Київського ветеринарного інституту, в якому розташовувалася кафедра анатомії. У 1941 р. в цьому корпусі знаходився штаб ополчення Голосієвських інститутів, а по території Голосієва проходила третя лінія оборони міста Києва. Внаслідок жорстоких боїв корпус був майже повністю зруйнований. Відновлений у 1962 р. З того часу він став головним корпусом Української сільськогосподарської академії.

27 жовтня 2013 р. сталася велика пожежа і корпус став не придатним до використання. Завдячуючи керівництву, університету та меценатам у короткий час корпус відновлений і став ще кращим ніж був.

Перша зупинка: Музей історії НУБіП України.



Музей історії НУБіП України, робота над яким ведеться ще з 1964 р. є навчальним, науково-дослідним і культурно-освітнім структурним підрозділом. Активну участь у цій роботі над експозиціями музею брали професори та адміністратори закладу. У червні 1966 р. історичний музей академії гостинно відчинив двері для відвідувачів, тоді ж була створена перша група екскурсодів.



Першим завідувачем музею став Силенко Семен Ілліч (1968-1983, 1985-1986 рр.). Постановою колегії Міністерства культури Української РСР від 2 липня 1975 р. музею історії присвоєно найменування «Народний

Директор музею Силенко С. І. проводить екскурсію



музей». З 1983 по 1985 рр. завідувала музеєм Силенко Валентина Іванівна. У 1986 р. Народний музей історії УСГА очолив випускник університету Котюжинський Володимир Вікторович (по 2002 р.) і став його першим директором.

21 січня 2003 р. музей історії Національного аграрного університету шляхом об'єднання всіх музеїв університету було реорганізовано в Науковий природничо-історичний музей НАУ, директором якого став доцент Мельник Олег Петрович. З 29 червня 2006 р. було проведено повторну реорганізацію музею. В цей час в університеті окремо почали функціонувати музей історії університету та музей історії факультету механізації сільського господарства, інші музеї університету стали навчальними лабораторіями.

З 22 січня 2007 р. по 1 січня 2009 р. директором музею працював доцент Байрак Іван Романович. Постановою Кабінету Міністрів від 2 жовтня 2008 р. № 945 НАУ змінив свій статус і назву на НУБіП України, відповідно змінилася назва музею – Музей історії НУБіП



України. З 8 січня 2008 р. по 15 вересня 2017 р. завідувала музеєм доцент Лановюк Людмила Петрівна.

Після пожежі в 3 корпусі (2013 р.) музей було знищено. У 2017 р. почалася робота над відновленням музею історії НУБіП України. З вересня 2017 р. директором музею було обрано к.і.н. Поливач Марію Анатоліївну.

За свою 60-річну історію музей є основним популяризатором славетної історії флагмана аграрної освіти України

– Національного університету біоресурсів і природокористування України. Нині він становить вагомую частину державного Музейного фонду України, який досліджує і популяризує історію науки та освіти, формує науковий світогляд молоді.

Не варто забувати про людей, праця яких направлена на розбудову музею – його співробітників. Саме вони здійснюють значну науково-фондову та науково-дослідницьку роботу. Завдяки їхнім старанням експозиційно-виставкова діяльність музею захоплює розмаїттям колекцій та унікальністю збережених раритетів, яких немає в інших музеях України, вони активно залучаються до наукових досліджень та освітніх програм, культурно-просвітницької і виховної роботи.

Музей складається з 3 відділів: перший присвячено становленню сільського господарства на території України та історії становлення майбутнього передового аграрного університету; наступний – Другій світовій війні та АТО; третій – періоду відновлення Голосіївських інститутів, утворення УСГА, підписання перших міжнародних угод, культурно-масовому життю студентів, сучасній діяльності ННІ та факультетів НУБіП України. Історичні віхи НУБіП проілюстровані у світлинах, історичних документах і речах.

Друга зупинка: Гербова зала. Гербова зала НУБіП – це дійсно особливе місце.



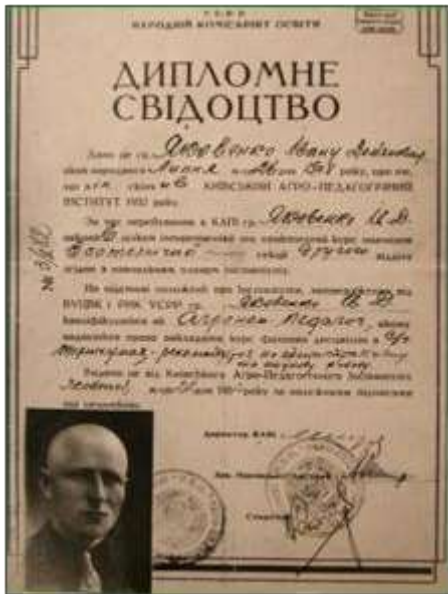
Дзеркальним відображенням вже існуючої тут стіни з гербами структурних підрозділів університету стала нова композиція, виконана в тій же стилістиці і з того ж матеріалу – бурштину.

Тут об'єднано: Герб держави, великий герб

НУБіП та панно, що символізує основні напрямки діяльності університету – освіту, природу, хліб, будівництво тощо.



Усе це виконане рівненськими майстрами сонячного каменю за сприяння колективу Рівненського коледжу НУБіП.



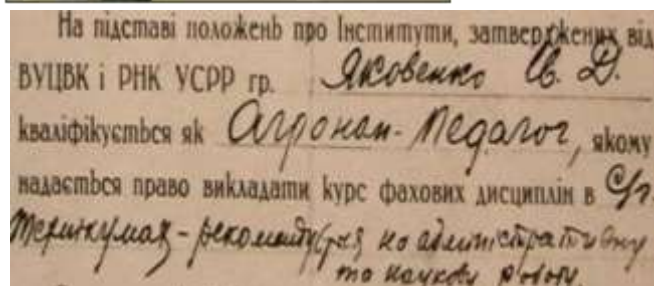
Історія гуманітарно-педагогічного факультету

Історія підготовки педагогічних кадрів у НУБіП сягає першої половини минулого століття, коли розвиток сільського господарства на території Української РСР зумовив необхідність підготовки педагогічних кадрів для організації сільськогосподарської освіти.

Як наслідок, у 1924 р. було відкрито агропедагогічне відділення у складі Київського сільськогосподарського інституту. На той час це вже був окремий навчальний заклад на території Голосієва, який у 1923 р. сформований із аграрного факультету Київського політехнічного інституту.

Агропедагогічне відділення функціонувало у вигляді Вищих Агро-Педагогічних Курсів. Першим завідувачем

відділення був професор Стойкевич І.М.



У 2014 р. під час чергової структурної реорганізації в університеті Природничо-гуманітарний ННІ був ліквідований і створений гуманітарно-педагогічний факультет у складі 12 кафедр. У 2017 р. до складу факультету ввійшла кафедра

фізичного виховання. Уперше в університеті розпочато освітню діяльність, пов'язану зі здобуттям вищої освіти зі спеціальностей «Психологія», «Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії», «Журналістика», «Професійна освіта». Розширено підготовку фахівців зі спеціальності «Філологія. Англійська і німецька мови (переклад)» і запроваджено підготовку перекладачів із французької та польської мов.

Наступна зупинка Червона актовая зала. «Блакитна» та «Зелена» зали.



Під час відновлення навчального корпусу №3 велику увагу було приділено технічному оснащенню лекційних аудиторій та конференц-залів. Так «голуба» та «зелена» зали оснащені двома відео-проекторами з можливостями використання як дротових, так і бездротових технологій трансляції зображення, аудіо-конференц системами, переносними радіомікрофонами, акустичними системами, можливістю підключення відео-конференц системи, моніторами для членів президії.

Окремої уваги заслуговує зала для проведення відеоконференцій. Вона проектувалась спеціально для проведення наукових web-конференцій, виробничих нарад з керівниками регіональних

структурних підрозділів, переговорів з зарубіжними партнерами університету. Крім аудіо-обладнання (мікрофони, підсилювачі, акустичні системи) тут встановлено рідинно-кристалічний екран розміром 75 дюймів, що дозволяє значно якісніше, чим за допомогою проектора, відобразити інформацію та відео-конференц систему.

3. Ботанічний сад НУБіП – перлина садово-паркового мистецтва міста Києва



Експерсія-прогулянка Ботанічним садом НУБіП України, - унікальною частиною Голосіївського лісу, передбачає відвідування центральної 200-м алеї, з лавами, зонами відпочинку, різьбленими статуями з дерева; експозиційної зони (лісопаркова частина та колекційні насадження); виставки статуй



доісторичних тварин; розарію та ділянки з арома-лікарськими рослинами; оранжереї; експериментальних ділянок; колекції



плодово-ягідних, декоративних насаджень (як наукова зони з лабораторіями, еокласами); теплиць ботсаду (близько 400 таксонів тропічних і субтропічних

рослин).

4. Алея Слави – вшанування видатних науковців, фундаторів аграрної освіти і науки

Алея Слави видатних вчених і педагогів, які прославили університет в Україні та світі своїми науковими здобутками, була відкрита 1 вересня 2015 р. На алеї постали погруддя видатних науковців, фундаторів аграрної освіти і науки. Серед персоналій, пам'ять про яких увіковічена: - перший декан сільськогосподарського відділення Київського Політехнічного Інституту, один із основоположників зоотехнічної науки в Україні - Микола Петрович Чирвинський (1848-1920 рр.);

- доктор сільськогосподарських наук, професор, видатний вчений у галузі рослинництва, фундатор контрольно-насіневої справи в Україні Петро Родіонович Сльозкін;

- український вчений-лісівник і ґрунтознавець, доктор географічних наук, професор, академік АН УРСР Погребняк Петро Степанович;

- видатний вчений-економіст Касьянов Леонід Іванович (1921-1990 рр.);

- організатор ветеринарного факультету КПІ, засновник зоогігієнічної науки в Україні Скороходько Антон Каленикович (1883-1954 рр.);

- видатний фітопатолог, один із засновників Української Сільськогосподарської Академії Пересипкін Володимир Федорович (1914-2004 рр.);

- основоположник землеробської механіки в Україні Василенко Петро Мефодійович (1900-1999 рр.);

- агрохімік-фізіолог, основоположник теорії мікроелементного живлення рослин Власюк Петро Антипович (1905-1980 рр.).

Також біля Алеї Слави було збудовано (пам'ятний знак) "Книга Знань НУБіП УКРАЇНИ".

6. Музей ґрунтознавства і геології НУБіП заснований у 1933 році, містить велику



колекцію ґрунтів і мінералів з усього світу. Екскурсія включає огляд відділів ґрунтознавства та геології, де можна побачити більше 200 видів ґрунтів, понад 400 зразків мінералів, скам'янілості та експозиції викопних рослин і тварин. Експонати музею мають не тільки наукове значення, але й практичне для студентів і науковців. Екскурсія надає учасникам нові знання про природу та її процеси, взаємодію людини з природою та можливі напрямки їх збереження.

7. Музей лісових звірів та птахів ім. проф. О.О. Салганського

Історію створення музею датовано 1898 роком, відколи було засновано сільськогосподарське відділення КП. При зоологічній лабораторії якого почав функціонувати зоологічний музей.



Активно працював над відновленням музею лісових звірів та птахів (таку назву він отримав) у післявоєнний період професор О.О. Салганський. У музеї зібрана чимала колекція справжніх та дивовижних опудал птахів і ссавців, пташиних гнізд та яєць, рогів копитних, а також скелетів, тушок, хутра. Саме тут проводяться заняття з лісової зоології, хутрового товарознавства, мисливських трофеїв, біології та етології мисливських тварин. Музей функціонує в структурі кафедри біології лісу та мисливствознавства ННІ лісового і садово-

паркового господарства та запрошує на екскурсії всіх бажаючих.

Експозиційних експонатів загалом більше 800 одиниць. Найбільше представлені птахи: 238 видів, які належать до 22 рядів. Ссавці представлені 50 видами, які належать до 7 рядів.

Площа Музею обмежена, тому не всі експонати помістились у приміщенні Музею. Частина з них представлена у аудиторії № 105, у діарамах

«Карпати», «Крим», «Полісся», «Лісостеп», «Степ» і «Водно-болотяні угіддя», які знаходяться на третьому поверсі навчального корпусу № 1, а також у біогрупі між першим і другим поверхами.



8. Музей Анатомії НУБіП України (корпус № 12, факультет ветеринарної медицини)



скелети, кістки, органи різних екземплярів - якої - всього близько 5,5 кг.

Цікаві експозиції музею анатомії тварин, створеного на кафедрі анатомії тварин ім. академіка

Касьяненко НУБіП. Ініціатор створення та

поповнення фондів музею є завідувач кафедри, професор О.П. Мельник. Відвідувачі тут бувають не так часто, як інших музеях, хоча експонати зібрані справді унікальні. Зібрано більше півтори тисячі анатомічних експонатів: черепи, фрагменти тіл і навіть внутрішні представників фауни. Серед унікальних череп найменшої антилопи в світі, зріст кілька десятків сантиметрів, а вага -

Деякі анатомічні препарати зроблені за допомогою новітньої технології - пластинації (або полімерного бальзамування), коли замінюють воду і ліпіди в біологічних тканинах на синтетичні полімери і смоли.

9. ННІ лісового і садово-паркового господарства (корпус № 1), лабораторія водних біоресурсів та аквакультур.



Сама будівля корпусу № 1 НУБіП має історичну цінність та є прикрасою комплексу корпусів університету. Її вишуканість, стиль та естетичність, точно не залишать байдужими екскурсантів. Неодмінно розповімо також і про історію однієї з найстаріших спеціальностей університету - лісового і садово-паркового господарства.

Історія ННІ лісо-господарства.

Історія Навчально-наукового інституту лісового і садово-паркового господарства сягає у далекі часи першої половини XIX ст. Нині Навчально-науковий інститут лісового і садово-паркового господарства має понад 180-річну історію. З тих пір інститут пережив чимало реорганізацій, припиняв роботу через революційні події та у зв'язку з першою світовою війною, евакуацією під час Другої Світової війни та майже повну руйнацію корпусу; ряд змін щодо переведення лісового факультету до складу Українського лісотехнічного інституту у м. Києві на початку XX ст. Неодноразово відновлювалися корпуси університету та навчальна діяльність. І, ось нині, спостерігається розвиток лісо-господарської діяльності на прикладі системи наукових знань, спеціальностей підготовки майбутніх фахівців.

З 2014 р. факультети лісогосподарський і садово-паркового господарства були об'єднані в загальну структуру Навчально-наукового інституту лісового і садово-паркового господарства. В аудиторії 94 майже 60 років функціонує музей ННІ ЛіСПГ. Музейна експозиція неодноразово оновлювалась. Нині продовжується збір історичної інформації, фотографій, експонатів, що стосуються ННІ ЛіСПГ, його співробітників, випускників та історії лісогосподарської галузі.

10. Кафедра бджільництва зустрине приємними запахами квітучого саду та тихим бджолиним гудінням. Цікавим є власний музей бджільництва; будиночок для апі-терапії, тестування різних видів меду.



Тут готуючись до агрономічної діяльності студенти опановують знання з медоносних рослин, запилення ентомофільних культур, навчаються визначати потребу в бджолиних сім'ях та утримувати їх. Майбутні харчові технологи навчаються виробляти якісні, безпечні, смачні та корисні продукти бджільництва в умовах промислового виробництва. Вони з цікавістю вивчають продукти бджільництва, оцінюють їх якість, особливості технології одержання з тим, щоб споживач мав до столу цінні як в лікувальному, так і профілактичному відношенні мед, бджолине обніжжя, пергу, прополіс, маточне молочко. Але й для екскурсантів тут знайдеться багато цікавого, починаючи від історії бортництва до сучасного використання меду в харчуванні, лікуванні.



11. Кафедра конярства У жовтні 1967 року була заснована навчально-наукова лабораторія конярства з метою поліпшення практичної підготовки фахівців і навчання початківців навичок верхової їзди та кінного спорту. На стайні утримується 18 коней та 23 поней різних порід: арабська, чистокровна та українська верхові, орловська, рисаки, торійська, латвійська, ютландська, і поні шетлендської породи.

Кожного року з 1998 проводяться змагання на Кубок Дарлінга, і поки що єдиний в Україні, присвячений пам'яті конкретного коня. Дарлінг – це жеребець латвійської напівкрової верхової породи, привезений на навчальну базу в 3-річному віці. Згодом він став переможцем і призером чемпіонатів України та Прибалтики з конкурсу, призером етапів кубку Volvo та ряду інших змагань.



Дарлінг помер 8 серпня 1997 року у 12-річному віці і похований з традиційними почестями на території навчальної стайні біля конкурсного майданчика, де неодноразово виступав і перемагав.

12. Будівлі Національного університету біоресурсів і природокористування України – високохудожнє творіння архітектора Д. Дяченка



1-й навчальний корпус



3-й навчальний корпус

Національний університет біоресурсів і природокористування України є провідним закладом вищої освіти аграрного спрямування, який у цьому році відзначає 125-річницю з дня заснування. Історія бере свій початок від сільськогосподарського відділення, яке було відкрите **30 вересня 1898 р. у Київському політехнічному інституті** і трансформувалось у **1918 р.** у сільськогосподарський (агрономічний)

факультет, який з **1923 р.** став самостійним

вищим навчальним закладом. З того часу відбувалась реорганізація і трансформація закладу. У 2008 році для розширення навчальної, дослідницької та інноваційної діяльності, а також з метою задоволення потреб агропромислової, природоохоронної та інших галузей економіки, адаптації такої діяльності до вимог міжнародних

організацій дослідницьких університетів Постановою Кабінету Міністрів України Національний аграрний університет перейменовано в **Національний університет**

біоресурсів і природокористування України (НУБіП України).

Розбудова інфраструктури навчального закладу почалося в 30-х роках ХХ ст., відколи побудовано п'ять навчальних корпусів з дбайливим ставленням до природи Голосіївського лісу і з урахуванням національного колориту української архітектури.

У 1926-1931 рр. зодчий Д. Дяченко проектує комплекс споруд Київського сільськогосподарського інституту (нині — Національний університет біоресурсів і природокористування України) в Голосіївському районі столиці. Дослідники відзначають високу художню якість споруди Лісотехнічного факультету (1926-1927). Саме у комплексі будівель Університету талант зодчого виявився у тонкому



4-й навчальний корпус



5-й навчальний корпус

розумінні національного колориту суто української архітектури, дбайливому ставленні до природного оточення, рельєфу мальовничої місцевості.

На початку ХХ ст. в українській архітектурі, що розвивалася у руслі модерну, прослідковуються національні риси. Цій самій ідеї «слугували» «модернові» фризи з майолікових плиток

з українською орнаментикою та інші декоративні прийоми, що нагадують про народне мистецтво. Адепти другого напрямку (до яких належав Д. Дяченко, архітектор ряду корпусів НУБіП та залізнодорожного вокзалу в м. Києві) використовували деталі з архітектури мурованих споруд ХVII-XVIII ст., зведених у стилі українського («козацького») бароко: фронтони з «заломами», барокову ліпнину фасадів, стінні пілястри, аркатуру та мандрики.

13. Екскурсія корпус № 10



проведення освітньої фахівців освітніх «Магістр», «Доктор можливості отримання здобутого раніше «Магістр»; підвищення службовців, керівників та природоохоронної сфери, педагогічних і працівників закладів освіти України,

Поряд з корпусом розташовано мальовничий сквер та «Алея Слави». В корпусі знаходиться Навчально-науковий інститут неперервної освіти і туризму, економічний факультет, факультет аграрного менеджменту.

На першому поверсі ви знайдете: філію Національної Бібліотеки, що є однією з найбільших бібліотек закладу вищої освіти України аграрного спрямування, Навчально-науково-виробничу лабораторію «Організації та технології ресторанного господарства».

Освітня концепція інституту та факультетів передбачає діяльності з підготовки ступенів «Бакалавр», філософії»; надання другої вищої освіти на основі освітнього ступеня «Бакалавр»; кваліфікації державних і спеціалістів агропромислової галузей, туристично-готельної науково-педагогічних вищої та фахової передвищої дорадників та експертів-



дорадників, представників інших галузей і сфер; підвищення кваліфікації за акредитованими спеціальностями; підвищення кваліфікації державних службовців, керівників і фахівців державних підприємств, установ і організацій.